

se naročito brine i za to, da bi se zidovi kućišta što bolje sačuvali, te u mjesecu prosincu g. 1402. veliko vijeće stvara zaključak, u kojem pod prijetnjom globe i naknade svekolike štete zabranjuje, da se sa kućišta po gradu i otoku oduzima kamenje i ploče. 21. travnja 1409. veliko vijeće, kako se veli u zaključku, u želji, da se grad Korčula naseli i obnovi i što bolje uznapreduje, ovlašćuje kneza i suce, da domaćim i strancima, voljnim nastaniti se u gradu, daju kućišta u gradskom predjelu od ulice sv. Marka do Kernjanove kule sa sjeverne strane, ali oni trebaju prije napraviti molbe i pokazati mjesto ili kućište, koje hoće obnoviti; na to će glasnik javno na trgu tri dana redom izviknuti, da se to kućište ima dati molioću; poslije toga javnoga oglašivanja vlasnik kućišta ima pravo u roku od 15 dana prijaviti svoje pravo vlasništva, a u roku od mjesec dana poslije te prijave ima to dokazati na temelju isprava ili svjedoka; ako dokaže, da je kućište njegovo, mora ga u roku od godine dana preurediti u kuću, inače pripada općini; ako ne dokaže svoje pravo vlasništva, kućište ostaje onome, kome ga je dao knez sa sucima, ali i taj ga mora u roku od godine dana preurediti u kuću, jer u protivnom slučaju plaća općini globu od sto perpera, a kućište sa svim eventualnim radnjama na njemu ostaje, bez ikakve naknade, općini.⁴⁵ Ovim su se odredbama uistinu mnogi koristili te primali od općine razna napuštena kućišta.⁴⁶

Prije smo spomenuli, da je kod gradskih stanovnika Korčule postojala tendencija raseljavanja. Dakako, to je bio jedan od uzroka propadanja grada, ali su sigurno tome bile uzrokom i bolesti, koje su pustošile stanovništvo, kao na pr. kuga od g. 1370. Toliko je ta bolest harala, da su kanonici korčulanskog kaptola te godine zamolili biskupa Ivana, da im se dopusti udaljiti za godinu dana iz grada na kakvo drugo mjesto po otoku ili izvan njega. Biskup im je to dopustio, ali pod uvjetom, da moraju naći dva ili barem po jednog kapelana, koji će neprekidno obavljati službu božju u crkvi sv. Marka.⁴⁷ Kako neki misle, ona kućišta i potječu od toga, što su se kuće, u kojima je harala kuga, zapaljivale u svrhu dezinfekcije.⁴⁸

⁴⁵ Ovaj zaključak velikog vijeća zapisan je u jednoj računskoj knjizi korčulanskog arhiva u Zadru, a djelomično ga donosi V. V. Vukasović u *Bulletino di storia e archeologia dalmata* XI. br. 2 p. 26 po prijepisu kod obitelji Dimitri u Korčuli, ali pod krivim datumom od g. 1400.

⁴⁶ Neke dokumente o tome donosi i V. V. Vukasović prema prijepisima kod Dimitra u *Bulletino* XI. br. 2 i br. 3.

⁴⁷ *Codex diplomaticus* XIV. p. 292—293.

⁴⁸ V. V. Vukasović: Kuga na Korčuli (*Bulletino* VII. br. 5. p. 80).